

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV 96/26/EF

af 29. april 1996

om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international eksport

(EFT L 124 af 23.5.1996, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets direktiv 98/76/EF af 1. oktober 1998	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 2006/103/EF af 20. november 2006	L 363	344	20.12.2006

Ændret ved:

► <u>A1</u>	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Tiltrædelsesakt for Bulgarien og Rumænien	L 157	203	21.6.2005

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EFT L 125 af 19.5.1999, s. 40 (98/76/EC)



RÅDETS DIREKTIV 96/26/EF

af 29. april 1996

om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international eksport

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelser fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 74/561/EØF af 12. november 1974 om adgang til erhvervet med godstransport ad landevej i indenlandsk og international transport ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 74/562/EØF af 12. november 1974 om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport ⁽⁵⁾ og Rådets direktiv 77/796/EØF af 12. december 1977 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i forbindelse med udøvelse af transportvirksomhed inden for personbefordring og transportvirksomhed inden for godstransport ad landevej omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed ⁽⁶⁾, har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; af hensyn til klarheden bør de pågældende direktiver kodificeres og samles i én tekst;

en organisering af transportmarkedet er et af de nødvendige skridt, der må tages for at gennemføre den fælles transportpolitik, hvis indførelse er fastsat i traktaten;

vedtagelse af foranstaltninger til samordning af betingelserne for adgang til erhvervet godstransport ad landevej eller personbefordring ad landevej, herefter benævnt »landevejstransporterhvervet«, vil lette den praktiske gennemførelse af etableringsretten for udøvere af disse erhverv;

det er vigtigt at foreskrive indførelse af fælles regler for adgang til landevejstransporterhvervet i såvel indenlandsk som international trans-

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 14. 11. 1990, s. 4, og ændring fremsendt den 16. december 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 339 af 31. 12. 1991, s. 5, og EFT nr. C 295 af 22. 10. 1994, s. 30.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. december 1991 (EFT nr. C 13 af 20. 1. 1992, s. 433) og af 20. april 1994 (EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 136), Rådets fælles holdning af 8. december 1995 (EFT nr. C 356 af 30. 12. 1995) og Europa-Parlamentets afgørelse af 28. marts 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 18. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3572/90 (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 12).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 23. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3572/90 (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 12).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 334 af 24. 12. 1977, s. 37. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/438/EØF (EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 101). Berigtigelse i EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 31.

▼B

port for at sikre en forbedring af vognmandens kvalifikationer; denne forbedring kan bidrage til en sanering af markedet, en kvalitativ forbedring af den ydede tjeneste til gavn for kunderne, vognmændene og økonomien som helhed, samt en forbedring af færdselssikkerheden;

reglerne for adgang til landevejstransporterhvervet bør derfor omfatte bestemmelser om vognmandens hæderlighed, økonomiske evne og faglige dygtighed;

det er dog ikke nødvendigt at lade disse fælles regler omfatte visse former for transport, der er af ringe økonomisk betydning;

fra den 1. januar 1993 er adgangen til markedet for grænseoverskridende godstransport ad landevej undergivet en ordning med fællesskabslicenser, der udstedes på grundlag af kvalitative kriterier;

for så vidt angår kravet om hæderlighed har det, for at sanere markedet effektivt, vist sig nødvendigt på ensartet måde at gøre adgangen til landevejstransporterhvervet og dets udøvelse betinget af, at der hverken foreligger dom for alvorlige strafbare handlinger, herunder lovovertrædelser på det handelsmæssige område, eller nogen erklæring om uegnethed til at udøve erhvervet, samt at de bestemmelser, der gælder for landevejstransporterhvervet, overholdes;

for så vidt angår kravet om økonomisk evne er det vigtigt, at der fastsættes visse kriterier, som vognmændene skal opfylde, således at der navnlig sikres lige behandling af virksomhederne i de enkelte medlemsstater;

hvad angår hæderlighed og økonomisk evne bør fremlæggelsen af passende dokumenter, der er udstedt af en kompetent myndighed i vognmandens hjemland eller seneste opholdsland, anerkendes som tilstrækkeligt bevis for at få adgang til de pågældende erhverv i et værtsland;

for så vidt angår kravet om faglig dygtighed, bør det fastsættes, at den ansøgende vognmand skal have kvalificeret sig ved at bestå en skriftlig prøve, idet medlemsstaterne dog bør kunne fritage den ansøgende vognmand for en sådan prøve, hvis han godtgør, at han har en tilstrækkelig praktisk erfaring;

hvad angår faglige kvalifikationer skal værtslandet som tilstrækkeligt bevis anerkende den attest, der udstedes i medfør af fællesskabsbestemmelserne om adgang til landevejstransporterhvervet;

der bør fastlægges et system med gensidig bistand mellem medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv;

nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, anførte gennemførelses- eller anvendelsesfrister —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Adgang til landevejstransporterhvervet

Artikel 1

1. Adgang til erhvervet med godstransport ad landevej eller personbefordring ad landevej er undergivet de bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med de fælles regler i dette direktiv.

2. I dette direktiv forstås ved:

▼ M1

— »erhvervet godstransport ad landevej«: den aktivitet, der udøves af en virksomhed, som enten med et enkelt motorkøretøj eller med en kombination af vejkøretøjer udfører godstransport for fremmed regning,

▼ B

— »erhvervet personbefordring ad landevej«: den aktivitet, der udøves af virksomheder, som med motorkøretøjer, der som følge af deres indretning og udstyr er egnet til befordring af mere end ni personer, herunder føreren, og benyttet til dette formål, foretager sådan befordring af rejsende, som tilbydes offentligheden eller visse kategorier af brugere mod et vederlag, som erlægges af den befordrede person eller af den, som tilrettelægger befordringen,

— »virksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der arbejder med eller uden gevinst for øje, enhver sammenslutning eller kreds af personer uden status som juridisk person, der arbejder med eller uden gevinst for øje, samt ethvert organ, der henhører under en offentlig myndighed, hvad enten det selv har status som juridisk person eller er undergivet en myndighed, der har sådan status,

▼ M1

— »sædvanlig bopæl«: det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, dvs. i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning, eller når der er tale om en person uden erhvervsmæssig tilknytning, som følge af den personlige tilknytning, der viser, at der består en tæt forbindelse mellem personen og dennes bopælssted.

Sædvanlig bopæl for en person, hvis erhvervsmæssige tilknytning findes et andet sted end den personlige tilknytning, og som derfor skiftevis må opholde sig forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at befinde sig på det sted, hvortil de pågældende har personlig tilknytning, såfremt han med regelmæssige mellemrum vender tilbage hertil. Sidstnævnte betingelse kræves ikke opfyldt, hvis personen opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på at udføre et tidsbegrænset hverv. Optagelse på en uddannelsesinstitution indebærer ikke en ændring af den sædvanlige bopæl.

▼ B*Artikel 2***▼ M1**

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på virksomheder, som udøver erhvervet godstransport ad landevej med motorkøretøjer eller med en kombination af vejkøretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3,5 tons. Medlemsstaterne kan nedsætte denne tærskel for alle eller visse transportkategorier.

▼ B

2. ► M1 a) ◀ Medlemsstaterne kan efter at have hørt Kommissionen helt eller delvis fritage de virksomheder, der udfører godstransport ad landevej, for at opfylde bestemmelserne i dette direktiv, når de udelukkende udfører indenlandske transporter, som kun har ringe betydning for transportmarkedet som følge af:

- arten af det transporterede gods, eller
- kørselsstrækningens korthed.

I tilfælde af uforudsete omstændigheder kan medlemsstaterne indrømme en midlertidig undtagelse, indtil høringen af Kommissionen er afsluttet.

▼ M1

b) For så vidt angår virksomheder, der udfører godstransport ad landevej, og som benytter køretøjer med en tilladt totalvægt på mellem 3,5 og 6 tons, kan medlemsstaterne efter at have underrettet Kommissionen helt eller delvis fritage de virksomheder, som udelukkende udfører lokal transport, der kun har ringe betydning

▼M1

for transportmarkedet som følge af kørselsstrækningens korthed, for at opfylde bestemmelserne i dette direktiv.

▼B

3. Medlemsstaterne kan efter at have hørt Kommissionen fra alle eller nogle af bestemmelserne i dette direktiv fritage virksomheder, der kun udfører visse former for personbefordring ad landevej i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, eller som har anden hovedvirksomhed end personbefordring ad landevej, for så vidt deres transportvirksomhed kun har ringe indflydelse på transportmarkedet.

Artikel 3

1. Virksomheder, som ønsker at udøve erhvervet godstransport ad landevej, skal

- a) være hæderlige
- b) være i besiddelse af passende økonomisk evne
- c) opfylde betingelsen med hensyn til faglig dygtighed.

Såfremt ansøgeren er en fysisk person, som ikke opfylder det under litra c) anførte krav, kan de kompetente myndigheder dog give ham adgang til at udøve erhvervet godstransport ad landevej på betingelse af, at han over for de nævnte myndigheder udpeger en anden person, der opfylder de ovenfor under litra a) og c) anførte krav, og som vedvarende faktisk leder transportarbejdet.

Såfremt ansøgeren ikke er en fysisk person:

- skal den i litra a) anførte betingelse være opfyldt af den eller de personer, som faktisk og permanent er leder(e) af virksomhedens transportarbejde. Medlemsstaterne kan kræve, at også andre personer i virksomheden opfylder denne betingelse
- skal den i litra c) anførte betingelse være opfyldt af den eller en af de person(er), der er nævnt i første led.

2. Medlemsstaterne fastlægger de betingelser, der skal opfyldes af transportvirksomheder, som er etableret på deres område, for at kravet om hæderlighed kan siges at være opfyldt.

Medlemsstaterne bestemmer, at dette krav ikke eller ikke længere er opfyldt, hvis den eller de fysiske personer, der anses for at opfylde det i henhold til stk. 1:

- a) er blevet dømt for alvorlige strafbare handlinger, herunder for lovovertrædelser på det handelsmæssige område
- b) er blevet erklæret uegnet til at udøve landevejstransporterhvervet i henhold til gældende forskrifter

▼M1

c) er blevet fundet skyldig i alvorlige overtrædelser af gældende forskrifter om:

- løn- og arbejdsvilkår inden for erhvervet, eller
- godstransport ad landevej eller personbefordring ad landevej, navnlig reglerne vedrørende førernes køre- og hviletid, erhvervs-køretøjers vægt og dimensioner, færdselssikkerheden og køretøjernes sikkerhed, miljøbeskyttelse samt de øvrige regler om erhvervsmæssig ansvarlighed.

▼B

I de tilfælde, der er omhandlet under litra a), b) og c), anses kravet om hæderlighed fortsat for ikke at være opfyldt, så længe der ikke er sket en rehabilitering eller truffet en anden foranstaltning med tilsvarende virkning i henhold til gældende nationale bestemmelser herom.

▼B

3. a) Ved kravet om økonomisk evne forstås, at den pågældende har rådighed over sådanne finansielle midler, som er nødvendige for at sætte transportvirksomheden i gang på rette måde og sikre dens drift på forsvarlig vis.
- b) Ved vurderingen af den økonomiske evne skal den kompetente myndighed tage følgende i betragtning: virksomhedens årsregnskab, i givet fald; de midler, der er til rådighed, herunder likvide bankmidler, overtræks- og lånemuligheder, aktiver, herunder ejendom, der kan tjene som sikkerhed for virksomheden; omkostninger, herunder købsprisen for eller de første betalinger ved køb af køretøjer, lokaler, anlæg og udstyr, samt driftskapital.

▼M1

- c) Virksomheden skal råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 9 000 EUR, hvis den kun benytter ét køretøj, og på 5 000 EUR for hvert køretøj derudover.

Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv fastsættes hvert femte år euroens værdi i de nationale valutaer, der ikke deltager i Den Monetære Unions tredje fase. De kurser, der anvendes, er dem, der er gældende på den første hverdag i oktober måned, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De får virkning fra 1. januar i det følgende kalenderår.

- d) Ved anvendelsen af litra a), b) og c) kan den kompetente myndighed som bevis acceptere en bekræftelse eller forsikring fra en bank eller et andet behørigt kvalificeret institut. Denne bekræftelse eller forsikring kan tage form af en bankgaranti, eventuelt mod underpant i løsøre eller som kaution, eller anden tilsvarende sikkerhed.

▼B

- e) Litra b), c) og d) gælder kun for virksomheder, der fra 1. januar 1990 i en medlemsstat i henhold til nationale retsforordninger har tilladelse til at udøve landevejstransporterhvervet.

▼M1

4. a) Ved kravet om faglig dygtighed forstås, at den pågældende er i besiddelse af kundskaber, der svarer til det i bilag I fastsatte uddannelsesniveau inden for de der anførte emner. Disse kundskaber dokumenteres ved en obligatorisk skriftlig prøve, der kan suppleres med en mundtlig prøve, som tilrettelægges i den i bilaget skitserede form af den myndighed eller instans, medlemsstaten har udpeget hertil.
- b) Medlemsstaterne kan fritage ansøgere, der godtgør at have mindst fem års praktisk erfaring i en transportvirksomhed på lederniveau, fra denne prøve, dersom ansøgerne består en test, hvis indhold og procedure fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag I.
- c) Medlemsstaterne kan fritage indehavere af visse eksamensbeviser fra højere eller teknisk uddannelse, som forudsætter et godt kendskab til de på listen i bilag I anførte emner, og som de klart specificerer med henblik herpå, for prøven i de emner, der er dækket af de pågældende eksamensbeviser.
- d) En attest, der udstedes af den i litra a) omhandlede myndighed eller instans, skal fremlægges som bevis for faglig dygtighed. Attesten udarbejdes efter certifikatsmodellen i bilag Ia.
- e) For ansøgere, der har til hensigt vedvarende og rent faktisk at lede virksomheder, der udelukkende udfører indenlandsk transport, kan medlemsstaterne fastsætte, at de kundskaber,

▼M1

der skal tages i betragtning ved fastslåelsen af faglig dygtighed, udelukkende skal omfatte emner vedrørende indenlandsk transport. I dette tilfælde skal det angives i attesten for faglig dygtighed, hvortil modellen findes i bilag Ia, at indehaveren af attesten udelukkende er berettiget til vedvarende og rent faktisk at lede virksomheder, der udfører transport i den medlemsstat, hvor attesten er udstedt.

- f) En medlemsstat kan efter høring af Kommissionen kræve, at enhver fysisk person, der er i besiddelse af et certifikat vedrørende faglig dygtighed, der er udstedt af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat efter den 1. oktober 1999, mens den pågældende havde sin sædvanlige bopæl på den første medlemsstats område, aflægger en supplerende prøve, som tilrettelægges af den myndighed eller instans, som den første medlemsstat har udpeget hertil. Denne supplerende prøve skal vedrøre specifikt kendskab til de nationale aspekter af vejtransporterhvervet i den første medlemsstat.

Dette litra gælder i en periode på tre år fra 1. oktober 1999. Perioden kan forlænges med højst fem år af Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter traktatens regler. Det gælder kun for de fysiske personer, som på tidspunktet for erhvervelsen af certifikatet vedrørende faglig dygtighed på de i første afsnit fastsatte betingelser endnu aldrig havde opnået et sådant certifikat i en medlemsstat.

▼B*Artikel 4*

Med henblik på tilfælde, hvor den fysiske person, der udøver landevejs-transporterhvervet, eller den fysiske person, der opfylder kravene efter artikel 3, stk. 1, litra a) og c), afgår ved døden eller bliver fysisk eller retligt uskikket til at udøve erhvervet, fastsætter medlemsstaterne de betingelser, på hvilke driften af en transportvirksomhed, uanset artikel 3, stk. 1, midlertidigt kan videreføres i et tidsrum af højst et år, der kan forlænges i højst seks måneder i særlige tilfælde, der skal begrundes.

Endvidere kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne undtagelsesvis i visse særlige tilfælde give en ikke tidsbegrænset tilladelse til, at driften af transportvirksomheden videreføres af en person, der ikke opfylder kravet om faglig dygtighed efter artikel 3, stk. 1, litra c), men har mindst tre års erfaring med hensyn til den daglige ledelse af den pågældende virksomhed.

Artikel 5

1. Virksomheder, der godtgør, at de inden
 - den 1. januar 1978 for så vidt angår Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige
 - den 1. januar 1984 for så vidt angår Grækenland
 - den 1. januar 1986 for så vidt angår Spanien og Portugal
 - den 3. oktober 1989 for så vidt angår den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område

▼M1

- den 1. januar 1995 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

▼B

i henhold til nationale bestemmelser i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve erhvervet godstransport ad landevej, eller alt efter tilfældet, erhvervet personbefordring ad landevej, i indenlandsk og/eller internati-

▼B

onal transport, er fritaget for at bevise, at de opfylder bestemmelserne i artikel 3.

2. Dog skal fysiske personer, som

- efter den 31. december 1974 og inden den 1. januar 1978 for så vidt angår Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige
- efter den 31. december 1980 og inden den 1. januar 1984 for så vidt angår Grækenland
- efter den 31. december 1982 og inden den 1. januar 1986 for så vidt angår Spanien og Portugal
- efter den 2. oktober 1989 og inden den 1. januar 1992 for så vidt angår den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område

▼M1

- efter den 31. december 1994 og inden den 1. januar 1997 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

▼B

- enten har fået tilladelse til at udøve erhvervet godstransport ad landevej eller alt efter tilfældet, erhvervet personbefordring ad landevej, uden i henhold til nationale bestemmelser at have ført bevis for faglig dygtighed
- eller er blevet udpeget til vedvarende og faktisk at lede transportarbejdet i en virksomhed

have opfyldt kravet om faglig dygtighed som omhandlet i artikel 3, stk. 4, inden

- den 1. januar 1980 for så vidt angår Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige
- den 1. januar 1986 for så vidt angår Grækenland
- den 1. januar 1988 for så vidt angår Spanien og Portugal
- den 1. juli 1992 for så vidt angår den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område

▼M1

- den 1. januar 1997 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

▼B

Samme krav stilles i det i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit nævnte tilfælde.

▼M1

3. a) Alle virksomheder, der har haft tilladelse til at udøve erhvervet ►**C1** vejtransport ◀ inden den 1. oktober 1999, skal for så vidt angår de køretøjer, de anvender på denne dato, senest den 1. oktober 2001 opfylde de i artikel 3, stk. 3, indeholdte bestemmelser.

De pågældende virksomheder skal imidlertid opfylde de i artikel 3, stk. 3, indeholdte bestemmelser for så vidt angår enhver udvidelse af antallet af køretøjer, der er foretaget ►**C1** efter ◀ den 1. oktober 1999.

- b) Virksomheder, der udøver erhvervet ►**C1** vejtransport ◀ inden den 1. oktober 1999 med køretøjer, hvis tilladte totalvægt er på mellem 3,5 og 6 tons, skal senest den 1. oktober 2001 opfylde de i artikel 3, stk. 3, indeholdte bestemmelser.

▼B*Artikel 6*

1. Afgørelser, som træffes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til bestemmelser, der er fastsat på grundlag af dette direktiv, og hvorved der gives afslag på ansøgninger om adgang til landevejstransporterhvervet skal begrundes.

▼M1

Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder regelmæssigt og mindst hvert femte år sikrer, at virksomhederne stadig opfylder kravene med hensyn til hæderlighed, økonomisk evne og faglig dygtighed.

Er den økonomiske evne ikke til stede på vurderingstidspunktet, kan de kompetente myndigheder, hvis der på grundlag af virksomhedens økonomiske situation i øvrigt er begrundet udsigt til, at kravet til økonomisk evne atter og vedvarende, på grundlag af en finansieringsplan, vil kunne opfyldes inden for en overskuelig fremtid, give en yderligere frist, der ikke kan overstige et år.

▼B

2. Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder inddrager tilladelsen til at udøve landevejstransporterhvervet, såfremt de fastslår, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), b) eller c), ikke længere er opfyldt, idet de i givet fald fastsætter en passende frist til at ansætte en stedfortræder.

3. Medlemsstaterne tilsikrer de i dette direktiv omhandlede virksomheder mulighed for ved anvendelse af egnede midler at gøre deres interesser gældende over for de i stk. 1 og 2 omhandlede afgørelser.

Artikel 7

1. ►**M1** Hvis overtrædelse af forskrifterne ◀ for godstransport ad landevej eller personbefordring ad landevej bliver begået af ikke-hjemmehørende transportvirksomheder, og sådanne overtrædelser kan føre til inddragelse af tilladelsen til at udøve landevejstransporterhvervet, fremsender medlemsstaterne til den medlemsstat, i hvilken transportvirksomheden er etableret, alle de oplysninger, de er i besiddelse af, om de pågældende overtrædelser og om de sanktioner, de har iværksat.

▼M1

▼B

►**M1** 2. ◀ Medlemsstaterne yder hinanden bistand med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

AFSNIT II

Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser*Artikel 8*

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger vedrørende etablering på deres område af de fysiske personer og selskaber, som er nævnt i afsnit I i det almindelige program for fjernelse af hindringer for den frie etableringsret⁽¹⁾, med hensyn til de i dette direktiv nævnte former for virksomhed.

2. Med forbehold af stk. 3 og 4 anerkender et værtsland med hensyn til adgang til landevejstransporterhvervet som tilstrækkeligt bevis på hæderlighed ►**M1** _____ ◀, fremlæggelse af en straffeattest eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, der er udstedt af en

⁽¹⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 36/62.

▼B

kompetent retslig eller administrativ myndighed i vognmandens hjemland eller tidligere opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

3. Når en medlemsstat af sine statsborgere kræver visse hæderlighedsbetingelser, som ikke kan godtgøres ved det i stk. 2 nævnte dokument, anerkender denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater en attest, som er udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

4. Såfremt det i henhold til stk. 2 og 3 krævede dokument ikke udstedes af hjemlandet eller det seneste opholdsland, kan der i stedet fremlægges en beediget erklæring eller en erklæring på tro og love afgivet af den pågældende over for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller eventuelt en notar i hjemlandet eller det seneste opholdsland, der udsteder en attest til vitterlighed af denne ed eller denne erklæring på tro og love. ►**M1** ————— ◀

5. De i overensstemmelse med stk. 2 og 3 udstedte dokumenter må på fremlæggelsestidspunktet ikke have været udstedt mere end tre måneder tidligere. Denne betingelse gælder ligeledes for de erklæringer, der afgives i overensstemmelse med stk. 4.

Artikel 9

1. Kræves der i et værtsland attestation for økonomisk evne, anerkender dette land, på lige fod med attestationer udstedt på dets eget område, tilsvarende attestationer fra banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland eller fra andre organer, som dette land måtte have udpeget.

2. Såfremt en medlemsstat over for sine egne statsborgere stiller særlige betingelser med hensyn til økonomisk evne, som ikke kan anses for bevist ved det i stk. 1 omhandlede dokument, anerkender denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater en attest, som er udstedt af en kompetent administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

Artikel 10

1. Fra den 1. januar 1990 anerkender medlemsstaterne som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed de attester, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, fjerde afsnit, og som er udstedt af en anden medlemsstat.

2. For så vidt angår de virksomheder, der inden den 1. januar 1981 i Grækenland eller inden den 1. januar 1975 i de øvrige medlemsstater i henhold til nationale bestemmelser i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve erhvervet godstransport ad landevej eller erhvervet personbefordring ad landevej i indenlandsk og/eller international transport, og såfremt de omhandlede foretagender er selskaber i henhold til artikel 58 i traktaten, anerkender medlemsstaterne som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed en attest om faktisk udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en medlemsstat i en periode på tre år. Højest fem år må forløbe fra denne virksomheds ophør til attestens indgivelse.

Når der er tale om en juridisk person, attesteres den faktiske udøvelse af virksomheden for en af de fysiske personer, som faktisk leder foretagendets transportvirksomhed.

3. Attester, der er udstedt til transportvirksomhederne før den ►**M1** 1. oktober 1999 ◀ som bevis for faglig dygtighed i henhold til de indtil denne dato gældende bestemmelser, ligestilles med attester, der udstedes i henhold til bestemmelserne i nærværende direktiv.

▼ A1

4. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

- virksomheder, der udfører international godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til lov nr. 111/1994 Sb. om vejtransport som ændret ved lov nr. 150/2000 Sb., efter den 1. juli 2000
- virksomheder, der udfører indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til lov nr. 111/1994 Sb. om vejtransport som ændret ved lov nr. 150/2000 Sb., efter den 1. januar 2003

5. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Estlands tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

- virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport ad landevej i henhold til loven om vejtransport af 7. juni 2000 (RT I 2000, 54, 346), efter den 1. oktober 2000
- virksomheder, der udfører international og indenlandsk personbefordring ad landevej i henhold til loven om offentlige transportmidler af 26. januar 2000 (RT I 2000, 10, 58), efter den 1. oktober 2000

6. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Letlands tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

- virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til loven om vejtransport og Transportministeriets forordning nr. 9 af 6. februar 2001 om Eksamenkommissionen for Tildeling af Attester for Faglig Kompetence i National og International Godstransport og Personbefordring ad Landevej, siden den 1. april 2001.

7. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Litauens tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

- virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til transport- og kommunikationsministerens bekendtgørelse nr. 3-104 af 13. januar 2003 om eksaminering med henblik på faglig kompetence af personer, der udfører licenspligtige transportaktiviteter, efter den 17. januar 2003.

8. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Ungarns tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

- virksomheder, der udfører international godstransport ad landevej i henhold til regeringens dekret nr. 20/1991 (I.29.) Korm. om ændring af dekret nr. 89/1988 (XII.20.), Ministerrådets MT efter den 1. februar 1991
- virksomheder, der udfører indenlandsk godstransport ad landevej, i henhold til regeringsdekret nr. 31/1995 (III. 24.) Korm. om ændring af dekret nr. 89/1988 (XII.20.), Ministerrådets MT efter den 1. april 1995
- virksomheder, der udfører godstransport ad landevej, i henhold til regeringsdekret nr. 68/2001 (IV.20.) Korm. om ændring af dekret nr. 89/1988 (XII.20.), Ministerrådets MT efter den 1. maj 2001
- virksomheder, der udfører personbefordring ad landevej, i henhold til dekret nr. 49/2001 (XII. 22.) KöViM fra ministeren for transport og vandforvaltning, efter den 1. januar 2002.

▼ A1

9. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Polens tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til lov om vejtransport af 6. september 2001, efter den 1. januar 2002.

10. Som en undtagelse fra stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Slovakiets tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til lov nr. 168/1996 om vejtransport, som ændret den 19. august 2002, efter den 1. september 2002.

▼ A2

11. Uanset stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Bulgariens tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til

— virksomheder, der udfører international godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til anordning 11 af 31. oktober 2002 om international personbefordring og godstransport ad vej (Statstidende nr. 108 af 19. november 2002) efter den 19. november 2002

— virksomheder, der udfører godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til anordning 33 af 3. november 1999 om offentlig personbefordring og godstransport på Bulgariens område, som ændret den 30. oktober 2002 (Statstidende nr. 108 af 19. november 2002) efter den 19. november 2002.

12. Uanset stk. 3 anses attester, der er udstedt til transportvirksomheder inden datoen for Rumæniens tiltrædelse, kun for ligestillede med attester, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, hvis de er udstedt til virksomheder, der udfører international og indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej i henhold til transportministerens bekendtgørelse nr. 761 af 21. december 1999 om udpegelse, uddannelse og faglig certificering af personer, der permanent og faktisk koordinerer vejtransportvirksomhed, efter den 28. januar 2000.

▼ M1*Artikel 10a*

Medlemsstaterne fastsætter en sanktionsordning for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages for at efterkomme dette direktiv, og de træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse sanktioner anvendes. De således fastsatte sanktioner skal være effektive, rimelige og have en forebyggende virkning.

Artikel 10b

Fra den 1. oktober 1999 anerkender medlemsstaterne attester, der er i overensstemmelse med certifikatmodellen i bilag Ia, og som er udstedt af den myndighed eller instans, som er udpeget hertil af enhver anden medlemsstat, som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed.

▼ A2

De berørte medlemsstater kan genudstede de i artikel 10, stk. 4-12, nævnte attester vedrørende faglig dygtighed efter certifikatmodellen i bilag Ia.

▼B

AFSNIT III

Afsluttende bestemmelser*Artikel 11*

Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller organer, der er kompetente til at udstede de i artikel 8, stk. 2 og artikel 9 omhandlede dokumenter samt den i artikel 10, stk. 2, omhandlede attest. De giver straks de andre medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 12

Artikel 8-11 finder ligeledes anvendelse på de statsborgere i medlemsstaterne, der i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ som lønmodtagere udøver landevejstransporterhvervet.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne træffer efter høring af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv senest på de i bilag II, del B, anførte datoer.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

De i bilag II, del A, anførte direktiver ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, anførte gennemførelses- eller anvendelsesfrister berøres heraf.

Henvisninger til nævnte direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2434/92 (EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992, s. 1).

▼ M1

BILAG I

I. FORTEGNELSE OVER DE EMNER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 4

De kundskaber, som skal tages i betragtning ved medlemsstaternes fastslåelse af faglig dygtighed, skal som minimum omfatte de emner, der er anført i denne fortegnelse, for så vidt angår henholdsvis godsbefordring og personbefordring ad landevej. Inden for disse emner skal de ansøgende vognmænd opnå et sådant niveau af kundskaber og praktiske færdigheder, som er nødvendigt for at kunne lede en transportvirksomhed.

Ovennævnte minimumsniveau for kundskaberne må ikke være lavere end niveau 3 i den oversigt over uddannelsesniveauerne, der findes i bilaget til beslutning 85/368/EØF ⁽¹⁾, dvs. et uddannelsesniveau, der er opnået ved obligatorisk skolegang suppleret enten med erhvervsuddannelse og yderligere teknisk uddannelse eller med teknisk eller anden uddannelse, på sekundærtrinnet.

A. Med hensyn til borgerlig ret*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende de vigtigste transportkontrakter, der anvendes inden for vejtransportvirksomhed, og de deraf følgende rettigheder og forpligtelser
- 2) være kvalificeret til at forhandle en transportkontrakt, så den bliver retsyldig bl.a. med hensyn til transportbetingelserne

Godstransport ad landevej

- 3) kunne bedømme en klage fra ordregiveren over skader, der enten skyldes tab eller beskadigelse af varerne under transporten eller forsinket levering, samt kunne vurdere, hvilke følger denne klage får for hans kontraktmæssige ansvar
- 4) kende de regler og forpligtelser, der følger af CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport

Personbefordring ad landevej

- 5) kunne bedømme en klage fra ordregiveren over skader, der er forvoldt passagererne eller deres bagage som følge af en færdselsulykke under befordringen, eller over skader som følge af den opståede forsinkelse, samt kunne vurdere, hvilke følger denne klage får for hans kontraktmæssige ansvar.

B. Med hensyn til handelsret*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende betingelserne og formkravene for at kunne drive handelsvirksomhed samt kende erhvervsdrivendes generelle forpligtelser (registrering, forretningsbøger osv.) samt følgerne af en konkurs
- 2) besidde et rimeligt kendskab til de forskellige former for handelsselskaber samt reglerne for deres oprettelse og drift.

C. Med hensyn til arbejdsmarkeds- og sociallovgivning*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende de for vejtransportsektoren relevante sociale institutioners rolle og funktion (fagforeninger, samarbejdsudvalg, personalerepræsentanter, arbejdsinspektører osv.)
- 2) kende arbejdsgivernes forpligtelser med hensyn til social sikring
- 3) kende de regler, der gælder for arbejdskontrakter, der indgår med forskellige arbejdstagerkategorier i vejtransportvirksomheder (kontraktformer,

⁽¹⁾ Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer (EFT L 199 af 31. 7. 1985, s. 56).

▼ **M1**

partnernes forpligtelser, arbejdsbetingelser og arbejdstid, ferie med løn, aflønning, ophævelse af kontrakt osv.)

- 4) kende bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽¹⁾, bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 ⁽²⁾ og de praktiske foranstaltninger til gennemførelse af disse forordninger.

D. Med hensyn til skattelovgivningen

Godstransport og personbefordring ad landevej

Ansøgeren skal bl.a. kende bestemmelserne om:

- 1) momsbelægning af transportydelser
- 2) vægtafgifter
- 3) afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt de brugsafgifter, der opkræves ved benyttelse af visse infrastrukturer
- 4) indkomstskat.

E. Virksomhedsledelse i erhvervmæssig og finansiel henseende

Godstransport og personbefordring ad landevej

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende retsfor skrifterne og de praktiske regler for anvendelse af check, vekslers, egenveksler, kreditkort og andre betalingsmidler eller -måder
- 2) kende de forskellige låneformer (banklån, remburs, kautionering, prioritet, leasing, leje, factoring osv.) samt de byrder og forpligtelser, de indebærer
- 3) vide, hvad en status er, hvordan den ser ud, og hvordan den fortolkes
- 4) kunne læse og fortolke en resultatopgørelse
- 5) kunne foretage en analyse af virksomhedens finansielle og rentabilitetsmæssige situation, bl.a. på grundlag af finansielle nøgletal
- 6) kunne lægge et budget
- 7) kende de forskellige bestanddele af virksomhedens kostpris (faste omkostninger, variable omkostninger, driftsmidler, afskrivninger osv.) og kunne foretage beregninger pr. køretøj, pr. tilbagelagt kilometer, pr. tur eller pr. ton
- 8) kunne udarbejde en skematisk fremstilling af hele personalets organisation inden for virksomheden, tilrettelægge arbejdsplaner osv.
- 9) kende principperne for marketing, salgsmetoder for transportydelser, udarbejdelse af kundekartoteker, reklame, PR-virksomhed osv.
- 10) kende de forskellige forsikringsformer, der er karakteristiske for vejtransportvirksomheder (ansvarsforsikring, personskadeforsikring, tingsskadeforsikring, rejsegodsforsikring) samt de garantier og forpligtelser, de indebærer
- 11) kende de forskellige former for anvendelse af telematik på vejtransportområdet

Godstransport ad landevej

- 12) kunne anvende reglerne om fakturering af vejgodstransportydelser samt kende betydningen og virkningerne af Incoterms
- 13) kende de forskellige former for støtteerhverv inden for transport, deres betydning, deres opgaver og deres eventuelle retsstilling

Personbefordring ad landevej

- 14) kunne anvende reglerne for prisfastsættelse og prisdannelse inden for offentlig og privat personbefordring

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370 af 31. 12. 1985, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31. 12. 1985, s. 8). Fordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1056/97 (EFT L 154 af 12. 6. 1997, s. 21).

▼ M1

- 15) kunne anvende reglerne om fakturering af serviceydelser i forbindelse med personbefordring ad landevej.

F. Markedsadgang*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende de faglige regler for vejtransport for fremmed regning, for leje af erhvervskøretøjer, for underentreprise, herunder reglerne for den officielle organisering af erhvervet, adgangen til det, tilladelser til vejtransport inden og uden for Fællesskabets område, og reglerne vedrørende kontrol og sanktioner
- 2) kende bestemmelserne om oprettelse af en vejtransportvirksomhed
- 3) kende de forskellige dokumenter, der kræves til udførelse af vejtransportydelser og være i stand til at indføre kontrolmetoder til sikring af, at der såvel i virksomhedens lokaler som i køretøjerne befinder sig de reglementerede dokumenter, der vedrører hver udført transport, bl.a. dokumenter vedrørende køretøjer, føreren, godset eller passagerernes bagage

Godstransport ad landevej

- 4) kende reglerne vedrørende organiseringen af vejgodstransportmarkedet, speditiionsfirmaerne og logistikken
- 5) kende formaliteterne i forbindelse med grænsepassage, betydningen og rækkevidden i T-dokumenterne og TIR-carnets samt de forpligtelser og det ansvar, der følger af anvendelsen af disse

Personbefordring ad landevej

- 6) kende reglerne for organiseringen af markedet for personbefordring ad landevej
- 7) kende reglerne for etablering af befordringsfaciliteter og være i stand til at udarbejde køreplaner.

G. Tekniske og driftsmæssige forhold*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende reglerne for køretøjers vægt og dimensioner i medlemsstaterne samt procedurene for de særlige transporter, der ikke falder ind under disse regler
- 2) alt efter virksomhedens behov kunne vælge passende køretøjer samt de dertil hørende bestanddele (chassis, motor, transmissionssystemer, bremsesystemer osv.)
- 3) kende formaliteterne i forbindelse med godkendelse, indregistrering og syn af disse køretøjer
- 4) kunne vurdere, hvilke foranstaltninger der skal træffes til bekæmpelse af luftforurening som følge af emissioner fra motorkøretøjer, samt til støjbekæmpelse
- 5) kunne udarbejde periodiske vedligeholdelsesplaner for køretøjerne og deres udstyr.

Godstransport ad landevej

- 6) kende de forskellige former for håndterings- og læssegrej (bagsmække, containere, paller osv.) og kunne indføre metoder og instrukser vedrørende læsning og aflæsning af gods (lastfordeling, stabling, fastgørelse, afstivning osv.)
- 7) kende de forskellige teknikker vedrørende kombineret transport i form af Huckepack-trafik eller roll-on-roll-off-systemer

▼ M1

- 8) kunne iværksætte procedurer med henblik på overholdelse af reglerne for transport af farligt gods og affald, bl.a. i medfør af direktiv 94/55/EF ⁽¹⁾, af direktiv 96/35/EF ⁽²⁾, og af forordning (EØF) nr. 259/93 ⁽³⁾;
- 9) kunne iværksætte procedurer til overholdelse af reglerne om transport af letfordærlige levnedsmidler, især reglerne i medfør af traktaten om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, som skal bruges til sådan transport (ATP)
- 10) kunne iværksætte procedurer til overholdelse af bestemmelserne om transport af levende dyr.

H. Færdselssikkerhed*Godstransport og personbefordring ad landevej*

Ansøgeren skal bl.a.:

- 1) kende de kvalifikationer, der kræves af det kørende personale (kørekort, sundhedsattester, duelighedsbeviser osv.)
- 2) kunne træffe foranstaltninger til sikring af, at førerne overholder gældende færdselsregler, forbud og begrænsninger i de forskellige medlemsstater (hastighedsbegrænsninger, forkørselsrettigheder, regler for standsning og parkering, lygteføring, vejskiltning osv.)
- 3) kunne udarbejde instrukser til førerne om kontrol af sikkerhedsbestemmelserne dels vedrørende transportmateriellets, udstyrets og ladningens tilstand, dels vedrørende forebyggende foranstaltninger
- 4) kunne indføre regler for, hvordan man skal forholde sig i ulykkestilfælde, og træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå en gentagelse af alvorlige ulykker eller overtrædelser

Personbefordring ad landevej

- 5) have alment kendskab til vejnettet i medlemsstaterne.

II. TILRETTELÆGGELSE AF PRØVEN

1. Medlemsstaterne afholder en obligatorisk skriftlig prøve, som de kan supplere med en mundtlig prøve til fastslåelse af, om de ansøgende vognmænd er i besiddelse af det kundskabsniveau, der forlanges i afsnit I, inden for de deri nævnte emner, og navnlig, om de kan anvende de relevante midler og teknikker og påtage sig de omhandlede ledende og koordinerende opgaver.

- a) Den obligatoriske skriftlige prøve består af følgende to delprøver:

- skriftlige spørgsmål i form af enten multiple choice-spørgsmål (fire alternative svar) eller spørgsmål, der skal besvares direkte, eller en kombination af begge dele
- skriftlige opgaver/case studies.

Hver af de to delprøver skal mindst strække sig over to timer.

- b) Hvis der afholdes en mundtlig prøve, kan medlemsstaterne stille som en betingelse for at deltage i denne prøve, at ansøgeren har bestået den skriftlige prøve.

2. Hvis medlemsstaterne også afholder en mundtlig prøve, skal de for hver af de tre prøver fastsætte en vægtning af pointene, der ikke må være under 25 % og ikke over 40 % af det samlede antal point, der kan tildeles.

Hvis medlemsstaterne kun afholder en skriftlig prøve, skal de for hver prøve fastsætte en vægtning af pointene, der ikke må være under 40 % og ikke over 60 % af det samlede antal point, der kan tildeles.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EFT L 319 af 12. 12. 1994, s. 7). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 96/86/EF (EFT L 335 af 24. 12. 1996, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/35/EF af 3. juni 1996 om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vej eller indre vandveje af farligt gods (EFT L 145 af 19. 6. 1996, s. 10).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30 af 6. 2. 1993, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 120/97 (EFT L 22 af 24. 1. 1997, s. 14).

▼ M1

3. Ved prøverne skal ansøgerne opnå et samlet gennemsnit på mindst 60 % af det samlede antal point, der kan tildeles, uden at andelen af de point, der opnås ved hver enkelt prøve, må være under 50 % af antallet af mulige point. En medlemsstat kan for en enkelt prøves vedkommende nedsætte procentdelen fra 50 til 40 %.

▼ **M1**

BILAG Ia

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

(Svært beige farvet papir — Format: DIN A4)

(Tekst udarbejdet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat)

Den pågældende medlemsstats kodingsbogstav ⁽¹⁾Navnet på den kompetente myndighed eller instans ⁽²⁾**CERTIFIKAT VEDRØRENDE FAGLIG DYGTIGHED MED HENBLIK PÅ INDENLANDSK (OG INTERNATIONAL) ⁽³⁾ GODSTRANSPORT (OG PERSONBEFORDRING) ⁽³⁾ AD LANDEVEJ**

Nr.

⁽²⁾ skal herved attestere:a) at ⁽⁴⁾

født i den

har bestået prøverne (år:; termin: ...) ⁽⁵⁾ for opnåelse af certifikat vedrørende faglig dygtighed med henblik på indenlandsk (og international) ⁽³⁾ godstransport (og personbefordring) ⁽³⁾ ad landevej i overensstemmelse med bestemmelserne i ⁽⁶⁾

b) at den i litra a) nævnte person er berettiget til at påberåbe sig sin faglige dygtighed inden for en godstransport- (eller personbefordrings-) virksomhed (vejtransport)

— der udelukkende udfører indenlandsk transport i den medlemsstat, hvor certifikatet er udstedt ⁽³⁾— der udfører international transport ⁽³⁾.

Dette certifikat er tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed som nævnt i artikel 10. stk. 1, i Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport.

Udstedt i, den

..... ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Medlemsstaternes kodingsbogstav(er) er: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Den Tjekkiske Republik, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (GR) Grækenland, (E) Spanien, (F) Frankrig, (IRL) Irland, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Letland, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (M) Malta, (NL) Nederlandene, (A) Østrig, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumænien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakiet, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det Forenede Kongerige. ◀

⁽²⁾ Den myndighed eller instans, som hver EF-medlemsstat på forhånd har udpeget til at udstede denne attest.

⁽³⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽⁴⁾ Efternavn og fornavn(e); fødested og fødselsdato.

⁽⁵⁾ Nærmere angivelse vedrørende den pågældende prøve.

⁽⁶⁾ Henvielse til nationale bestemmelser på området i overensstemmelse med ovennævnte direktiv.

⁽⁷⁾ Den udstedende myndigheds eller instans' stempel og underskrift.

► ⁽¹⁾ **M3**



BILAG II

DEL A

OPHÆVEDE DIREKTIVER

(jf. artikel 14)

- Direktiv 74/561/EØF
 - Direktiv 74/562/EØF
 - Direktiv 77/796/EØF
- og deres efterfølgende ændringer:
- Direktiv 80/1178/EØF
 - Direktiv 80/1179/EØF
 - Direktiv 80/1180/EØF
 - Direktiv 85/578/EØF
 - Direktiv 85/579/EØF
 - Direktiv 89/438/EØF
- Forordning (EØF) nr. 3572/90: udelukkende artikel 1 og 2.

DEL B

<i>Direktiv</i>	<i>Frist for gennemførelse eller anvendelse</i>
74/561/EØF (EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 18)	1. januar 1977 (gennemførelse) januar 1978
80/1178/EØF (EFT nr. L 350 af 23. 12. 1980, s. 41)	1. januar 1981
85/578/EØF (EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 34)	1. januar 1986
89/438/EØF (EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 101)	1. januar 1990
74/562/EØF (EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 23)	1. januar 1977 (gennemførelse) 1. januar 1978
80/1179/EØF (EFT nr. L 350 af 23. 12. 1980, s. 42)	1. januar 1981
85/579/EØF (EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 35)	1. januar 1986
89/438/EØF (EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 101)	1. januar 1990
77/796/EØF (EFT nr. L 334 af 24. 12. 1977, s. 37)	1. januar 1979
80/1180/EØF (EFT nr. L 350 af 23. 12. 1980, s. 43)	1. januar 1981
89/438/EØF (EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 101)	1. januar 1990



BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 74/561/EØF	Direktiv 74/562/EØF	Direktiv 89/438/EØF	Direktiv 77/796/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1			Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, første led	—			Artikel 1, stk. 2, første led
—	Artikel 1, stk. 2, første led			Artikel 1, stk. 2, andet led
Artikel 1, stk. 2, andet led	Artikel 1, stk. 2, andet led			Artikel 1, stk. 2, tredje led
Artikel 2, stk. 1 og 2	—			Artikel 2, stk. 1 og 2
—	Artikel 1, stk. 3			Artikel 2, stk. 3
Artikel 3	Artikel 2			Artikel 3
Artikel 4	Artikel 3			Artikel 4
Artikel 5	Artikel 4			Artikel 5
Artikel 6	Artikel 5			Artikel 6
Artikel 6a	Artikel 5a			Artikel 7
Artikel 7	Artikel 6			—
			Artikel 1, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
			Artikel 3	Artikel 8, stk. 2
			Artikel 4	Artikel 9
			Artikel 5, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
			Artikel 5, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
—	—	Artikel 4		Artikel 10, stk. 3
			Artikel 6	Artikel 11
			Artikel 1, stk. 2	Artikel 12
—	—	Artikel 5		Artikel 13
—	—			Artikel 14
Artikel 8	Artikel 7			Artikel 15
Bilaget, afsnit A, punkt 1	Bilaget, afsnit A, punkt 1			Bilag I, afsnit A
Bilaget, afsnit A, punkt 2, 3, 4, 5	—			Bilag I, afsnit A, punkt 1, litra a), b), c), d)
—	Bilaget, afsnit A, punkt 2, 3, 4, 5			Bilag I, afsnit A, punkt 2, litra a), b), c), d)
Bilaget, afsnit B	Bilaget, afsnit B			Bilag I, afsnit B
—	—	—	—	Bilag II, del A
—	—	—	—	Bilag II, del B
—	—	—	—	Bilag III